

We Lwowie, dnia 12. grudnia 1911.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie przenoszenia miejscowości do wyższych klas płac nauczycielskich.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 15 października 1910 uchwalił Wysoki Sejm projekt ustawy, zmieniającej art. 11 ustawy krajowej z dnia 11 czerwca 1905 nr. 73 dz. u. kr. w brzmieniu ustawy z dnia 25 maja 1907 nr. 49 dz. u. kr. Do noweli tej wprowadził Wys. Sejm nowe postanowienie, mocą którego w przypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących może Rada szkolna krajowa za zgodą Wydziału krajowego przesuwać miejscowości do wyższej klasy płac nauczycielskich.

Uchwalona przez Wys. Sejm nowela otrzymała Najwyższą sankcję i została ogłoszoną w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych w nr. 72 z r. b. jako ustawa z dnia 23 kwietnia 1911 r.

Na podstawie zmienionej ustawy Rada szkolna krajowa pismem z dnia 11 listopada 1911 L, 488. pr. (przedłożyła Wydziałowi krajowemu wniosek na przeniesienie niektórych miejscowości do wyższej klasy płac nauczycielskich.

Propozycja Rady szkolnej krajowej obejmowała 45 miejscowości, które miały być przeniesione do wyższej klasy płac nauczycielskich, a wynikające stąd zwiększenie wydatku obliczono na kwotę 170.830 kor. rocznie.

Wydział krajowy wychodząc z założenia, że udzielone powołaną nowelą dyskrejonalne upoważnienie do wyjątkowego traktowania niektórych miejscowości „w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących“ nakazuje też szczególną oględność w stwierdzeniu takich wypadków i nie usprawiedliwiłoby doraźne przeniesienie tak znacznej liczby miejscowości do wyższej klasy płac, udzielił swej zgody na przeniesienie tylko 19 miejscowości i zwiększony z tego powodu wydatek o kwotę 58.770 kor., a mianowicie:

a) Z klasy III. do II. miejscowości: Borysław, Tustanowice z Wolanką i Zakopane, przy zwiększonym wydatku o 17.080 kor. rocznie.

b) Z klasy IV. do II. miejscowości: Kleparów, Zamarstynów i Zniesienie, przytykających bezpośrednio do miasta Lwowa, przy zwiększonym wydatku o 19.320 kor. rocznie.

c) Z klasy IV. do III. miejscowości: Iwonicz, Knihin wieś i kolonia, Krynica zdroj, Kulparków, Posada górna, (właściwy zakład zdrojowy Rymanowski), Posada olchowska pod Sanokiem, Rabka, Swoszowice, Szczawnica, Truskawiec, Winniki pod Lwowem, Zabłocie koło Żywca i Borek fałęcki w pow. Podgórskim, przy zwiększonym wydatku o 22.370 kor. rocznie.

Wynikający z tych przeniesień zwiększony wydatek w sumie, 58.770 koron wstawił Wydział krajowy jako osobną pozycję do preliminarza funduszu szkolnego krajowego na r. 1912.

Wydział krajowy udzielając swej zgody na przeniesienie powyżej wymienionych miejscowości do wyższej klasy plac nauczycielskich, miał przedewszystkiem na względzie, ażeby w myśl uchwalonej przez Wys. Sejm w dniu 15 października 1910 rezolucyi, uwzględnione zostały gminy: a) podmiejskie, b) o wybitnym charakterze przemysłowym, c) będące miejscami leczniczymi lub klimatycznymi.

Wydział krajowy oznajmił zarazem Radzie szkolnej krajowej, że inne miejscowości, objęte jej propozycją, mogłyby ewentualnie być wzięte pod rozwagę przy wnioskach w latach następnych, po dokładnem zbadaniu stosunków uzasadniających przeniesienie ich do wyższej klasy plac nauczycielskich.

Wydział krajowy zauważył zresztą, iż obecny, wyjątkowo niekorzystny stan finansów krajowych, nie pozwala żadną miarą na dalsze podwyższenie budżetu krajowego funduszu szkolnego na r. 1912.

Uchwałą z dnia 15 października 1910 postanowił Wys. Sejm, aby przesuwanie miejscowości do wyższej klasy plac odbywało się jedynie raz do roku i to z ważnością od dnia 1 sierpnia odnośnego roku.

Wobec tego, że Rada szkolna krajowa dopiero w połowie listopada 1911 r. przedłożyła Wydziałowi krajowemu wnioski na przesunięcie pewnych miejscowości do wyższej klasy plac nauczycielskich, zatem przesunięcie to winno było obowiązywać właściwie dopiero od 1 sierpnia 1912 r.

Wydział krajowy postanowił jednakowoż uwzględnić wyjątkowo to opóźnienie w przedstawieniu wniosków i zezwolił, aby przesunięcie powyżej wymienionych miejscowości do wyższej klasy plac, zarządzane zostało z ważnością już od 1 stycznia 1912 r. Przesunięcie zaś tych miejscowości z ważnością od 1 sierpnia 1911 r. nie mogło już z tego powodu być przeprowadzone, że na ten cel nie wstawił Wys. Sejm żadnego kredytu do budżetu funduszu szkolnego krajowego na rok 1911. a przekraczanie tego budżetu byłoby sprzeczne z zasadami prawidłowej gospodarki inansowej.

Ta ostatnia okoliczność powoduje też Wydział krajowy do przedstawienia Wys. Sejmowi wniosku, ażeby uchwalona na posiedzeniu dnia 15 października 1910, rezolucya, wzywająca c. k. Radę szkolną krajową do przesuwania miejscowości do wyższej klasy plac nauczycielskich z ważnością od 1 sierpnia każdego roku, zmienioną zostało co do terminu na dzień 1 stycznia odnośnego roku administracyjnego.

Wydział krajowy pozwala sobie zwrócić uwagę Wys. Sejmowi, iż w razie zatrzymania terminu 1 sierpnia każdego roku, preliminarze funduszu szkolnego krajowego nie mogłyby być ściśle ułożone, gdyż braknie w nich zawsze pokrycia na podwyższone płace nauczycielskie wskutek przeniesień do wyższej klasy plac za czas od 1 sierpnia do końca grudnia odnośnego roku. Przy układaniu każdorocznego preliminarza funduszu szkolnego krajowego, Wydział krajowy nie będzie mógł

przewidzieć, z jakimi wnioskami wystąpi Rada szkolna krajowa z początkiem roku w kierunku przeniesienia pewnych miejscowości do wyższych klas płac nauczycielskich z ważnością od 1 sierpnia, gdy budżet na dany rok będzie już przez Wys. Sejm uchwalony.

W interesie zatem prawidłowej gospodarki finansowej, Wydział krajowy zmuszony jest prosić Wys. Sejm o zmianę terminu ważności tych przeniesień na dzień 1 stycznia każdego roku. Na podstawie powyższego sprawozdania, Wydział krajowy wnosi;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie przenoszenia miejscowości do wyższej klasy płac nauczycielskich.

2) Sejm zmieniając swą uchwałę z dnia 15 października 1910, wzywa c. k. Radę szkolną krajową, aby przesuwanie miejscowości do wyższej klasy płac nauczycielskich odbywało się raz na rok i to z ważnością od dnia 1 stycznia odnośnego roku.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

